

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1451/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.249/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Halmos Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Halmos Péter) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.249/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1 Az indítvány alapjául szolgáló ügyben a felperes házassági vagyoni igények érvényesítését kérte, többek között a házastársi közös vagyon megosztását. Az indítványozó ennek az ügynek I. rendű alperese volt.
- [3] A Pécsi Törvényszék 2024. március 26. napján kelt, 50.P.20.051/2021/159. számú ítéletével egyebek mellett megállapította a peres felek között fennállt életközösség időtartamát, a házastársi közös vagyonszerzés körében a vagyontárgyak és ingatlanok megosztását, kártérítés megfizetésére kötelezte az indítványozót, továbbá az indítványozó és a II. rendű alperes között létrejött ajándékozási szerződést a felperessel szemben hatálytalannak minősítette.
- [4] Az alperesek fellebbezése nyomán eljáró Pécsi Ítéltábla 2024. október 10. napján kelt, Pf.III.20.022/2024/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezett részében – helybenhagyta.
- [5] Az alperesek ezt követően terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatoltak. A Kúria 2025. február 25. napján kelt, Pfv.I.21.249/2024/2. számú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (2) bekezdése alapján

megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést azonos jogszabályhelyre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben, így az ügyben főszabály szerint nincs helye felülvizsgálatnak, azonban az kivételesen, a Pp. 409. §-ának megfelelően engedélyezhető. A Kúria azonban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet – annak alaki és tartalmi hiányosságai miatt – végzésével visszautasította. Indokolása szerint az alperesek nem jelölték meg kellőképpen azokat az engedélyezési okokat és jogkérdéseket, amelyeken hivatkozásuk alapulhatott volna. A kérelemből nem derült ki, hogy a joggyakorlat egységét vagy továbbfejlesztését kívánják elérni (Kúria végzése, Indokolás [10]), továbbá nem hivatkoztak a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontjának megfelelő módon (így különösen a hivatkozott határozat azon részének megjelölésével, amelytől a jogerős ítélet jogkérdésben eltér) konkrét kúriai határozatra sem (Kúria végzése, Indokolás [14]). Ezen túlmenően a Kúria szerint elmaradt az elvi jelentőségű jogkérdés pontos megfogalmazása is (mely nem azonos a fél által állított jogszabálysértéssel, az csupán a kiindulópontja az elvi jelentőségű jogkérdéssel, Kúria végzése, Indokolás [12]), ezért a kérelem nem felelt meg a Pp.-ben előírt kötelező tartalmi követelményeknek.

- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria végzésének megsemmisítését. Indítványában kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, továbbá a 28. cikkét.
- [7] Az indítványozó elsősorban a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott. Szerinte a Kúria visszautasító döntése – a peranyagot és az alkalmazott jogi indokolást nem vizsgálva – nem biztosította azokat az eljárási garanciákat, amelyeket a tisztességes bírósági eljárás követelménye elvár. Álláspontja szerint a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálásakor nem vette figyelembe a tisztességes eljáráshoz való jog szempontjából jelentős körülményeket, döntéséből nem ismerhetők fel alkotmányossági mérlegelési szempontok, így nem ismerte fel az ügy alapjogi vetületét és nem folytatott le alapjogi mérlegelést. Érvelése értelmében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (2) bekezdése, 28. cikke és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése jelen ügyben természetes fogalmi egységet alkotnak, így az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését illetően, figyelemmel a többi sérelmezett alaptörvényi rendelkezés céljára azt állította, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. Az indítványozó szerint a bíróság által elfogadott jogértelmezés alaptörvény-ellenessége – más alapvető jogok érintettsége mellett – önmagában, a józan ésszel való ellentétre hivatkozva is megítélhető. Az indokolt bírói döntéshez fűződő követelmény alapján a bíróságnak alaposan meg kell vizsgálnia és döntésében értékelnie kell a jogszabályi célra és annak józan ésszel való

megfelelőségére vonatkozó érveket, amit szerinte a jelen ügyben csak részlegesen, elsősorban a kérelem V. pontjára korlátozódva tett meg. Álláspontja szerint a Kúria az Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az alkotmányjogi panasz részletesen bemutatja, hogy az indítványozó megítélése szerint a Kúria jogi álláspontja miért volt téves, és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem miért felelt meg valamennyi törvényi feltételnek.

- [8] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.
- [9] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon túl, a 61. napon nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés], ami azonban az Ügyrend 28. § (2) bekezdése értelmében határidőben benyújtottnak tekintendő, mivel a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esett.
- [10] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3045/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [12]}, ami jelen ügyben nem teljesült. Továbbá az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az R) cikk (2) bekezdése, valamint a 28. cikk sem {lásd például: az R) cikk (2) bekezdés vonatkozásában a 3305/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [13]; a 28. cikk vonatkozásában a 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}. Ez alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], továbbá tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az indítvány a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Ugyanakkor az indítványozó a XXVIII. cikk (7)

bekezdése állított sérelmével kapcsolatban egyáltalán nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást (csak megemlítette ezt a cikket). Mindezek alapján ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja előírásainak.

- [11] Az indítvány egyebekben – Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.
- [12] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [13] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos, részletesen kimunkált esetjogára. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely felvethető-e.
- [14] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. E körben ugyanakkor az

Alkotmánybíróság arra is utal, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [15] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy állandó gyakorlatának megfelelően nem rendelkezik hatáskörrel a rendes bíróságok törvényességi vizsgálata körében értékelendő azon kérdés megválaszolására, hogy a Pp. felülvizsgálat engedélyezésére vonatkozó szabályaiban, így különösen a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pontjában rögzített feltételek a konkrét ügyben fennálltak-e. A Kúria a támadott végzésében részletesen kitért arra, hogy az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme miért nem felel meg a törvényi követelményeknek, és ezáltal miért nem teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezésének vizsgálatát. A Kúria hivatkozott a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményre is, ami az engedélyezés feltételeit értelmezi. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem törvényi feltételeknek való megfelelése viszont olyan szakjogi, törvényességi kérdés, amelyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3308/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [20]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]; 3095/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének eleget téve, alkotmányjogi értelemben kellő részletességgel indokolta meg azon álláspontját, hogy miért utasítja vissza a felülvizsgálat engedélyezését. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [17] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott – figyelembe véve a Kúria végzésében kifejtett indokolását –, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza a sérelmezett döntéssel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az indítvány a Kúria döntésével kapcsolatban nem alkotmányossági, hanem törvényességi, szakjogi kifogásokat fogalmaz meg, melyek felülbírálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.

- [18] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. január 20.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró